

Kirkespeilet

Kirkearbeidet

Menighetsblad
for Rønvik
og Kjerringøy

Nr. 1 - 2017
Årg. 29

1997 - 2017

Rønvik kirke

ANSATTE

Svein Malmbekk
- Sogneprest i Rønvik
sm926@kirken.no
tlf. 97 18 76 06

Hilde Fylling
- Sogneprest
hf864@kirken.no
tlf. 48 89 53 31

Sølvi Malmbekk
- Kateket
sm578@kirken.no
tlf. 95 79 84 30

Vigdis Larsen
- Diakon
vl465@kirken.no
tlf. 47 09 51 66

Tor Solheim
- Kirketjener
ts934@kirken.no
tlf. 48 21 68 82

Jarle Brudal
- Kantor
jb737@kirken.no
tlf. 48 89 53 65

Linn Marit Daljord Knutsen
- Kateket
lk444@kirken.no
tlf. 48 89 53 54

Ingeborg Overvoll
Daglig leder
io626@kirken.no
tlf. 90 77 51 82

Kjell Olav Fjære
- Kirketjener - Kjerringøy
tlf. 75 51 12 01

Per Martin Bendiksen
- Organist - Kjerringøy
tlf. 75 51 13 32

Redaksjon:
Anna-Helene Johnsen
annahjo@online.no

Sølvi Malmbekk
sm578@kirken.no

Adresse Kirkespeilet:
Storgt. 29, 8006 Bodø

RØNVIK MENIGHET

TLF: 75 50 03 00

www.kirken.bodo.no / ronvik
kontonummer 1503 45 21910

Rønvik kirke 20 år

1997 – 2017

v/ Anna-Helene Johnsen

Rønvik kirke jubilerer. I 2017 fyller Rønvik kirke 20 år. Dette vil du som leser av Kirkespeilet merke. I hvert nummer i 2017 vil du finne jubileumsstoff som forteller om plan – og byggeperioden, om menighetsbygging og om ildsjeler som hadde brennende hjerter for å få etablert kirke i Rønvik. I dag har vi ei kirke som har en rikholdig utsmykning med vakre altertavler, kirketekstiler, døpefont og lystennest-ed. Vi har ei kirke, som er i daglig bruk til gudstjenester og kirkelige handlinger, til kor, ulike samvær, til måltider og fellesskap for barn, unge og voksne og til en rekke kulturelle aktiviteter. Rønvik kirke er et «hjerter» i bydelen vår. Vi er glade og stolte over at vi i vår menighet kan levere Kirkespeilet til mer enn 6000 husstander i Rønvik og Kjerringøy menigheter. Dette er takket være en rekke frivillige medarbeidere som bidrar til dette arbeidet, ikke minst til pakking og utdeling av bladet til alle husstander i menighetene.

I hvert nummer i 2017 vil du lese et portrettintervju. Du vil bli kjent med mennesker som har vært viktige ressurspersoner for arbeidet med og i Rønvik kirke. Rønvik menighet har også hatt en vesentlig betydning for veivalg og trosliv for mange mennesker. Du vil også møte noen av disse. Journalist Kari Karstensen og fotograf Arvid Larsen har bistått Kirkespeilet med hver sine profesjonelle bidrag. Vi er dem stor takk skyldig.

Mot slutten av året planlegger vi å samle alt av jubileumsstoff til et jubileumshefte, som også skal deles ut til dere alle.

I løpet av høsten 2017 vil vi ha en rekke jubileumsarrangementer. Vi lover å informere om disse i Kirkespeilet og i lokalavisen.

Våre jubileumsutgaver koster!
Rønvik menighet er glade for ditt bidrag til disse.

Godt jubileumsår!

Markering på kirketomta.

Rønvik kirke.

Rønvik fikk nytt kontonummer tidligere i år ved flyttingen til DNB.

Det nye kontonummeret er: 1503 45 21910

Adressen er Storgt. 29, 8006 Bodø. Det gamle startet med 8902 og må ikke brukes.

Glimt fra byggeprosessen

Selmer rigger seg til på Kirketomta fredag 24.1.97

Biskop Øystein Larsen legger ned grunnsteinen

Gudstjeneste i råbygget. Øystein Fellberg spiller trompet.

Kirken reiser seg.

Dåp i kirken

Av sokneprest Hilde Fylling

Nesten hver søndag feirer vi dåp i Rønvik kirke. Flere søndager i året feirer vi dåp i Kjerringøy kirke. Dåp er en høytidelig og hellig handling i en gudstjeneste. Vi leser de kjente ordene fra Jesus om å «la de små barna komme til meg». Vi lar vannet berøre barnets hode «i Faderens og Sønnen og Den hellige Ånds navn», og vi ber om at Gud må «styrke barnet med sin nåde». Dåp i kirken er en betydningsfull hendelse med flere aspekter:

Dåp er tilhørighet

Det lille barnet blir ikke født inn i ensomhet, men til tilhørighet. Mange står klare til å ta imot barnet! Først og fremst hører barnet fra fødselen av til i familien sin, sammen med foreldre og eventuelle søsken. Dernest hører barnet til i storfamilien, sammen med tanter og onkler, søskenbarn, besteforeldre og oldeforeldre. Og så hører barnet til sammen med foreldrenes venner og omgangskrets. Å få utviklet denne tilhørigheten, er noe av det viktigste for et lite barn. Barnet skal kjenne seg trygg på hvem det hører sammen med og hvem det kan regne med her i livet!

Dåpen i kirken understreker denne tilhørigheten. Når foreldre tar med barnet til dåp, kommer hele storfamilien for å feire sammen med. Det blir tatt bilder av dåpsbarnet med foreldrene, sammen med eventuelle søsken, sammen med besteforeldrene. Dåpen er en flott anledning til å understreke barnets verdi, uavhengig av hva det selv har rukket å utrette. I en tid hvor mennesket ofte opplever å måtte bevise hvor bra man er, bli synlig og få «likes» er det fint å bare få lov til å høre til.

De fleste dåpsbarna har dåpskjole på seg. I mange familier er det slik at dåpskjolen går i arv, og har vært brukt av mange dåpsbarn i samme familie. «I denne dåpskjolen er alle barnebarna døpt,» har jeg fått høre mange ganger i forbindelse med dåp. Å bruke en dåpskjole som mange i familien har brukt, understreker tilhørigheten til slekta. Det er fint for en pappa å bære sin datter til dåpen i samme dåpskjole som han selv ble døpt i! Dåpskjolene er ofte alt for lange til dåpsbarnet. Det symboliserer at barnet verken kjenner eller forstår alt og alle i slekta eller i kristendommen. Likevel er barnet et fullverdig medlem.

Dåp i kirken understreker også barnets tilhørighet til Gud og den kristne kirken. Tidligere generasjoner tok nordmenns tilhørighet til kristendommen som noe selvsagt og satte ikke spørsmålsteget ved det. Nå som det er mange som bor i Norge som har annen tro og kommer fra andre kulturer, er det mange som synes det er særlig viktig å markere hvilken religion vi tilhører, og ta vare på det som er vår tro og tradisjon. Både i Kjerringøy og Rønvik kirke understreker vi det nydøpte barnet sin tilhørighet til kirken med å løfte barnet opp og be menigheten ta godt imot sitt nye medlem. Tilhørigheten til kirken og kristen tro er noe barnet kan ha glede av og kjenne trygget i gjennom hele livet.

Dåp er velsignelse

Å døpe et barn er å bære det fram for Gud og be om Guds velsignelse. I dåpshandlingen understrekes det både med korstegn-

ing og at presten legger handa på barnets hode. Både i Kjerringøy kirke og i Rønvik kirke er vi blitt veldig glad i dåpsalmen «Du lyser din fred over barnet». Dåpen er ikke en garanti for at barnet ikke møter motgang i livet. Men dåpen er en garanti for at det ikke vil møte motgangen alene. «Guds rike hører slike til» sa Jesus. «I liv og i død har du lova at Herren tek vare på sine» står det i salmen.

Alle dåpsbarn får minst 2 faddere. Hos oss er det ganske vanlig at dåpsbarnet har både 4, 5 og kanskje 6 faddere. Faddere er en stor velsignelse for et barn. Fadderne skal være der for barnet hele oppveksten, være til hjelp for foreldrene når det trenges, og ikke minst være til støtte og hjelp for barnet etter hvert som det vokser opp. Alle barn fortjener flere voksne rundt seg som kan bekrefte deres verdi. Fadderne skal nettopp være slike støttespillere for barnet.

Dåpsbarn: Edvard, Mor: Natalia Andreassen, Far: Thomas Andreassen, Storesøster: Rita

Martin Luther om dåpen:

«I dåpen får enhver bragt like til døra en skatt og et legemiddel som oppsluker døden og holder menneskene i live. Vi må altså se på dåpen og nyttiggjøre oss den slik at vi henter styrke og trøst i den når vår synd eller samvittigheten tynger oss, og sier: «Jeg er nå likevel døpt. Men er jeg døpt, da har jeg fått løfte om at jeg skal være salig og ha det evige liv, både med sjel og legeme.» ... Derfor har vi ikke noe større klenodium, hverken for legeme eller sjel, med dette blir vi virkelig hellige og salige, og det kan intet annet liv og ingen annen gjerning på jorden oppnå.»

Fra Store Katekismen, 4. del: Om dåpen.

Dåp er trygghet

Foreldre og faddere minnes på at de «skal be for barnet og lære barnet selv å be».

Det betyr at døpte barn kan få vokse opp med å bli bedt for og selv lære at det kan folde hendene og be til Gud når det vil og trenger det. Det betyr at et barn som kjenner seg alene og redd, usikker på noe på skolen i morgen eller lei seg for noe og har sine tanker, skal ha lært at det alltid kan folde hendene og be fadervår. Eller fått vite at det kan gå i kirken og tenne et lys eller folde hendene og fortelle Gud hva som plager det. Et barn har rett til å få lære at det kan legge ting det undres på og gruer for og tenker på fram for Gud. Jeg kan huske fra min barndom at det gav en trygghet. Foreldre kunne være umulige. Søsken kunne være ekle, men jeg kunne folde hendene og fortelle det til Jesus. Det gav en trygghet for et lite barn. En trygghet som for meg fortsatt er viktig.

Dåp gir basis for å velge selv

For mange foreldre er det viktig at barnet deres får velge selv hva det vil tro på. Det er også en viktig, internasjonal menneskerett. Både retten til å tro og retten til å skifte tro er understreket i våre internasjonale forpliktelser. Det tar vi i kirken alvorlig, f.eks. i forbindelse med konfirmasjonstiden. Da har ungdommene lært mye om kristendommen, da deltar de på gudstjenester og andre samlinger, og kan selv gjøre seg opp en mening. Samtaler og diskusjoner om kristen tro, om Guds eksistens, rett og galt og om liv etter døden, er viktige samtaler. For oss som arbeider i kirken er det helt grunnleggende å møte ungdommenes spørsmål og innvendinger og tanker med et åpent sinn og være gode samtalepartner.

Noen foreldre vil ikke døpe barnet fordi barnet selv kan velge å bli døpt som voksen. Å være medlem i kirken men ikke døpe barnet sitt, er også et valg. Med de beste hensikter kan foreldrene komme i skade for å frata barnet en religiøs tilhørighet som de selv har hatt. Da blir barnet også holdt borte fra viktige arenaer hvor kristne fortellinger, høytider og tradisjoner blir delt. Kunnskap og erfaring fra disse arenaene gir god ballast for å velge tilhørighet når man blir religiøst voksen som 15-åring.

Trosopplæring

2-års samling

Lørdag 1. april kl.13.30 inviterer vi alle som blir 2 år i år (født i 2015) til å komme i kirke og få boken «Røtter og vinga» med tilhørende cd med sangene i boken. Boken er laget her i Rønvik og sangene på cd-en er barn og voksne med tilhørighet til kirken som synger. Denne dagen vil samtidig være kafé i kirkestua fra kl. 11-15, der det blir salg av grøt, vafler, møsbrømler, kaker og kaffe. Velkommen til en hel lørdag i kirken.

Barnegospelfestival

Lørdag 29. april blir det barnegospelfestival med alle barnekorene i Bodø i tillegg til barnekor fra andre steder rundt Bodø. De synger, danser og øver til konsert kl.15.30 i Rønvik kirke. Inngang kr 50 pr voksen, barn gratis. Kom til en fantastisk konsert med fantastiske barn i samstemt sang.

Ekstra lang aftenbønn

*Av Øystein Gjønnes,
leder i Rønvik menighetsbarnehage*

Kjære Gud,
vi ber deg for barna som aldri sitter rolig på stolen,
vi ber deg for barna som vanligvis ikke sier et ord, men som plutselig gjør det allikevel,
vi ber deg for barna som flykter med bamsen under armen,
vi ber deg for barna som griser med melk og spiser småstein,
vi ber deg for barna som henter vann inne, selv om de vet at de ikke får lov,
vi ber deg for barna som blir mobbet og utestengt,
vi ber deg for barna som klatrer høyt opp i trærne, og de som står nedenfor og ser opp,
vi ber deg for barna som strever og barna som mestrer,
vi ber deg for barna som opplever krig og overgrep,
vi ber deg for barna som sykler fort, uten tanke på at de kanskje må stoppe,
vi ber deg for barna som snakker høyt når de ikke skal,
vi ber deg for barna som gråter og for barna som ler,
vi ber deg for barna som virker tankeløse og barna som er tankefulle,
vi ber deg for barna som vil gjøre selv!
vi ber deg for barna som smiler stort og stolt for å vise fram tanna de har mistet,
vi ber deg for barna som dytter først, og de som dyttet tilbake,
vi ber deg for barna som har alt, og for barna som har mistet alt,
vi ber deg for barna som er triste, og barna som er glade.
Gud, vi ber om at du passer på alle disse barna, og lar dem få sove trygt og godt i natt.

Amen.

Rønvik kirke 20 år – kirkeforeninga var med fra starten

av Anna-Helene Johnsen

Kirkeforeninga i Rønvik har nylig hatt sitt 30-årsjubileum. I år feirer Rønvik kirke 20 år. Arbeidet disse 10 årene fram mot ny kirke og helt til i dag har vært av uvurderlig betydning. Kirkespeilet har hatt en samtale med Janny Christensen og Ruth Tverbakk. Begge har vært medlemmer i foreninga siden starten.

Aller først: Dere må fortelle om oppstarten til kirkeforeninga!
Det var Marie With som startet kirkeforeninga i 1986. Hun hanka oss inn etter hvert som hun møtte oss. Til slutt ble vi 16 damer i Rønvik kirkeforening. Vi hadde alle møtene i den gamle Fylkesmannsboligen og vi vekslet på å ha med mat og være vertinner. Vi var alltid 2 vertinner. Den ene hadde med rundstykker og ost og den andre kake.

Fortell om foreningsmøtene!
Vi startet med å synge en salme. Så hadde vi andakt og bevertning. Praten gikk livlig. Alle hadde håndarbeid med og de ble loddet ut på basarene – så lenge vi hadde basar. Vi solgte håndarbeidene våre og hjemmebakte julekaker. I starten leste vi bøker. Nå leser Elisabet Torkelsen et par dikt. Vi hadde basar fredag og lørdag, og trekning søndag fram til i 2008. Ettersom vi ble færre medlemmer og vi ble eldre, ble basarene våre kortere. Fram til 2014 hadde vi lørdagskafé. Vi bakte masse kaker og solgte dem, hadde åresalg og tombola. Lefsene bakte vi hjemme hos Randi Wading. Nå er vi 11 medlemmer. Vi har ikke lørdagskafé, men vi prøver etter beste evne å hjelpe til på menighetens lørdagskaféer. Nå gleder vi oss til å samles. Vi synger og har andakt som før, samler inn penger som vi gir til kirka. Noen av oss henter de som ikke lenge orker å ha forening selv.

10 år er lang tid fra dere startet til kirka sto ferdig. Hvordan holdt dere motet oppe?
Det var lett! Vi var så innstilt på å jobbe

for kirka. Ingen ga opp håpet om ny kirke. Fru With holdt oss sammen. Kjøkkenet i interimskirka var trangt og kirkerommet var ofte overfylt. Vi satte penger på bok og hadde etter hvert en liten kapital. Det skulle vise seg at den spede begynnelsen var avhengig av vårt bidrag.

var alle spente på hvor mye vi fikk inn. Vi fikk inn 35 – 40.000 på hver eneste basar. Vi fikk gjerne inn 8000 kr. bare på åresalget. Vi ga rømmegrøten og alle kakene til kafeen. Inntektene var ren netto.

Dere har bidratt til mange store investeringer i den nye kirka. Er det noe dere særlig vil fortelle om?

Det var spennende å få på plass tingene i kirka. Det største løftet var utgravinga av kjelleren. Så var innkjøp av de vakre kirkestilene et stort løft. Vi har betalt 3 av de 4 settene vi har (hvit, rød, lilla og grønn serie). Deretter var det utstyr til kjøkkenet: Kopper og kar, duker, vaffeljern. Vi kjøpte prosesjonskors, det vakre utstyret til lystestedet, lysestaker til Mariaalteret. Vi kjøpte myggforsterker og kortrapp. Etter hvert har vi komplettert kjøkkenet. Vi har nå et kjøkken som er fullt utstyrt til menighetens mange samlinger og kan også leies ut til dåpsfester, konfirmasjoner og minnesamvær. Med kjøkkenet i kjelleren har vi nå to moderne og oppgraderte kjøkken.

Howdan står arbeidet i dag?
Mye er på plass nå. Men stor aktivitet krever nytt utstyr. Komfyrene, både plater og stekeovn må skiftes ut. Vi møtes hver måned til forening og samler fortsatt inn penger til kirka. Selv om vi ikke har den aktiviteten vi hadde i starten, gleder vi oss over samværene. Og vi gleder oss over at vi har kunnet bidra til ei kirke vi alle er blitt glad i og til en menighet vi kan være en del av. Vi har gjennom disse årene

samlet inn ca 1 ½ million kroner. Håpet at vi klarer å møtes fortsatt. Vi vil samles så lenge vi orker, også for det gode vennskapet vi har og for gleden over fellesskapet.

Kirkespeilet takker for samtalen og en hyggelig ettermiddag med kaffe og vafler hjemme hos Janny.

Ruth og Janny viser frem rød messehal.

Fra venstre: Aud Løseth, Kitty Hansen, Ninni Riedl, Elisabet Torkelsen, Jorun Moe, Irene Brennsund, Marit Elvik, Synnøve Albertsen, Janny Christensen, Janne Halonen.

Det hadde seg slik at da plankomiteen skulle etableres fikk vi beskjed fra ordføreren om at det manglet 300.000 kr. Kirkeforeninga kunne da stille med 150.000 kr. og da kom arbeidet i gang.

Noen spesielle hendelser dere vil fortelle om?
Vi var alltid spente på basarene – og på hvem som vant! Ungene gledet seg, og vi

Marie With, første leder

Hyllest til Kirkeforeningen i Rønvik

Melodi: Det hender vel ofte.

Det hender vel ofte
at kvinner må skofte
sin hvile og fred.
For Kirkeforeningen
Just nå og i eningen
Arbeider med sved
Arbeider med sved

Mens kvinnene samles
Det ei blant dem famles
-til verket de går.
Det strikkes og syes
Det ofres og synges
alt hva de formår
alt hva de formår.

Når tiden er inne
er alle å finne
i menighetssal.
Det bugner og laver
av ting og av gaver.

Vi har ikke tall
vi har ikke tall.

De kommer i strømmer
og i seg de tømmer
god løfse og grøt.
De kjøper og vinner
og frykten den svinner
Rekorden vi brøt!
rekorden vi brøt!

Vi jubler og glader
I rekke og rader
For lykken stod bi.
Ny kirke snart kommer
vi håper en sommer
vårt slit er forbi.
vårt slit er forbi.

- Fra en beundrer –
som var Per Johan Wiig.
3.12.1999

Kjære Rønvik menighet

Gratulerer med kommende 20 års jubileum for Rønvik kirke!

Da jeg etter delingen av Bodin prestegjeld skulle starte som sokneprest i Rønvik våren 1985, var ikke overgangen stor. Jeg hadde hatt gudstjenester i daværende Rønvik menighetshus før. Det var allerede en etablert menighet der som jeg kjente.

Jeg trivdes godt der selv om det var lite kontorplass, et lite kirkerom og nokså enkelt interiør. Men det var intimt, og vi hadde et nært fellesskap. Å bygge ny kirke tar tid. Jeg husker at jeg overfor menigheten prøvde å legge vekt på at det aller viktigste var å bygge menighet og utvide fellesskapet mens vi ventet på kirken. Vi hadde en levende menighet i Interimskirken selv om forholdene var små og enkle. Det følte derfor ikke frustrerende for meg å være sokneprest med hovedbase i Rønvik interimskirke og vente på ny kirke. Etter hvert kunne det imidlertid være så fullt på gudstjenestene at det ble vanskelig å oppfylle brannforskriftene. Trangbodheten begynte å slite på mange av oss, og trykket økte for å få bygget den nye kirken.

Proessen framover skulle by på mange store utfordringer. Det første jeg opplevde krevende, var å få planmidler fra bystyret. Først i 1991 kom planarbeidet ordentlig i gang. Så kom alle skuffelsene over stadige utsettelse fordi bystyret prioriterte det ene prosjektet etter det andre foran kirke. Det toppet seg da kirken ble satt opp mot økt eiendomsskatt. Da skrev avisene om narrespill i bystyret. Heldigvis ble det ikke krise, og byggestart ble fastsatt til nyåret 1997.

Vanskelig var det også i perioder fordi Bodin menighet etter delingen fremdeles hadde et sterkt behov for kirke på Hunstad/Mørkved. Jeg hadde i mine første år som prest i Bodin gudstjenester på Hunstad. Jeg kjente så visst behovet. Det ble mange runder med forskjellige forslag. Men Kirkedepartementet uttalte at de var forpliktet på å bygge kirke i det nye soknet i Rønvik. I gleden over Rønvik kirke følte jeg og mange med Bodin menighet som måtte vente på sitt etterlengtede kirkebygg.

Her om dagen så jeg en DVD med opptak fra vigslingsgudstjenesten 30.nov. 1997. Det var et hyggelig og fint gjensyn. Det som gjorde mest inntrykk var hele stemningen. 13 års arbeid med stort engasjement hadde gitt en økende forventning. Dette fikk sitt sterke utløp da den lange prosesjonen av medvirkende i alle aldre toget opp mot alteret til kongelig signingsmusikk fra orgelet. Korene og menigheten sang: « Dette er dagen som Herren har gjort, gitt oss av nåde til glede og fred». Der og da var det sterke følelser i sving hos noen hver.

Det andre var det overveldende frammetet. Jeg hadde ansvar for at de mange inviterte gjestene og alle i prosesjonen fikk sine ca. 100 reserverte plasser. Da prosesjonen kom fram og skulle finne stolene sine, var flere av dem opptatt. besatt. Jeg kjente på en følelse av kaos. Ikke så rart kanskje når ca. 900 mennesker skulle få plass i et kirkerom til 500. Korene måtte stå. Menighetsalen var full. Gangen var fullsatt godt besatt og noen titalls frammette valgte å gå hjem. Det var synd at ikke alle fikk gode plasser, men likevel, 'for et herlig syn'!

Til slutt vil jeg nevne at biskop Øystein Larsen traff godt da han prekte over søndagens tekst fra Lukas 4,16-21 om Jesu tale i synagogen i Nasaret. Jesus avsluttet talen slik: «I dag er dette skriftordet oppfylt mens dere hørte på», hvorpå biskopen sa: «I dag har i hvert fall deres håp om ny kirke blitt oppfylt».

Jeg opplevde stor glede og takknemlighet over å få være med å reise en ny og annerledes korskirke. Det ble et sterkt klimaks på mine 20 års tjeneste i Bodin og Rønvik sokn.

Lykke til med jubileumsåret.

*Porsgrunn februar 2017
Vennlig hilsen Per Johan Wiig*

Hjemme i kirka: Med snekring og bønn

Tekst: Kari Karstensen,
Foto: Arvid Larsen

Det blir ikke ordentlig søndag uten at de sitter i kirkebenken. Og de andre dagene i uka har Irene (84) og Torolv (88) Brennsund stilt opp for kirka med snekring og bønn, søndagsskole, kirkekaffe og pakking av menighetsblad. Og mye annet. Deres engasjement for kirka er mye eldre enn 20-årsjubilanten Rønvik kirke. Det begynte allerede tidlig på 60-tallet, da ekteparet bygde hus i Amtmann Theisens vei. Like ved lå tyskerbrakkka som ble brukt som bedehus – og Brennsund-paret var ett av flere unge ektepar som engasjerte seg for at brakka skulle bli ordentlig kirke. For selv om de gjerne gikk i Domkirka eller Bodin kirke, syntes de at den nye bydelen trengte sitt eget samlingssted.

For Irene og Torolv Brennsund var Rønvik kirke et svar på bønner da den sto ferdig for 20 år siden.

Fra bygda til bydel

– Det var en naturlig sak å jobbe for å få til noe lokalt, forteller de to.

Huset de flyttet inn i for 54 år siden, lå nesten på landet. Men etter hvert grodde bydelen Rønvik fram. Og kirka med den.

Det ble kirkeforening, søndagsskole og dugnadsarbeid. Tyskerbrakkka ble interimskirke, med leilighet på toppen og klubblokale i kjelleren. Torolvs ferdigheter som snekker kom godt med, og etter hvert ble kirka i Rønvikveien arbeidsplassen hans.

Men kirketjeneren telte aldri arbeidstimer. Han tok i tak når det trengtes. Og Irene stilte opp på dugnad, når hun hadde fri fra jobben som sykepleier.

Snekring og bønn

Da Rønvik kirke kom i 1997, var Torolv blitt pensjonist. Men når behovene dukket opp, tok han hammeren fatt igjen. For det trengtes hyller til salmebøkene, et noteskap til organisten og forskjellig annet.

– Det er fint å hjelpe til når de finner ut at de trenger noe, og å få det til å passe inn, sier Torolv.

Men det er ikke bare i det praktiske arbeidet han har stilt opp. Hver mandag kveld i over 30 år har han og Irene og en håndfull andre godt voksne rønvikboere møtt opp i kirka for å be.

– Da ber vi for kirka. Vi ber for de som vi vet om som er syke og som trenger forbønn. Og vi takker for at som skjer i kirka, fra babysang, SFO, konfirman-tene og de som bæres til dåp. Og for prestene, naturligvis, sier Irene.

Ny kirke

Nye Rønvik kirke var et svar på mange bønner da den ble bygd for 20 år siden.

– Kirka var så velkommen. Uten den hadde vi stagnert, mener Torolv.

Men ikke alle var umiddelbart begeistret. Noen syntes den nye kirka var for

– Jeg er glad i hele kirka. Den glir godt inn i bybildet. Tomta er fin. Og inngangspartiet åpner opp og ønsker velkommen, mener Torolv.

Begge setter pris på den lyse og åpne stilen, og alle de praktiske funksjonene, som at det er romslig parkeringsplass ute og god plass til kirkekafe i foajeen.

moderne, og ikke lignet nok på en kirke. Men Irene og Torolv ble glad i den nye kirka fra første dag. Derfor har de også problemer med å trekke fram hva de liker best med Rønvik kirke.

– Altertavla er veldig fin. Øynene blir gjerne trukket til den. Det er fine symboler, med treet som er Jesus og frukten på greiene. Korsveien er også fin. For mange er det en god understreking av Bibelens tekster. Og så er stolene gode å sitte på, sier Irene.

Trofaste

Selv om veldig mange av de som bor i Rønvik er glad i kirka, er det ikke alle som finner veien dit like ofte.

– Jeg tror kanskje kirka betyr en del, også for mange av dem som ikke er her så ofte. Det fine kjellerlokalet gjør også at det kan være mange arrangementer for barn og familier, og der er det mange som deltar, sier Irene.

– Hvorfor er dere så aktive?

– Vi vil bringe videre det vi selv har fått. Å høre Guds ord er det viktigste, men kirka er også en fin plass for å være sammen med andre. Her møter vi venner, sier Irene og Torolv, som også deltar på eldretreffene annenhver onsdag. Irene er i tillegg i fast turnus som frivillig medhjelper under nattverden.

Det må være sykdom eller andre helt spesielle årsaker dersom du ikke finner ekteparet i kirkebenken på en søndag.

– Det er en slags dragning. Hvis vi ikke går i kirka søndag, er det en rar søndag, føler de begge to.

Samtidig liker de ikke alt ved utviklingen i Den norske kirke.

– Nei, vi er ikke enig i alt. Men å melde seg ut? Nei, det har vi vel ikke tenkt på. Vi hører til i kirka og skal være i kirka. Den er vårt hjem.

Fra plan til realisering

Av Jan Stavrum, tidligere kirkeverge i Bodø

Da jeg begynte som kirkeverge i Bodø i januar 1991 var det gått vel 6 år siden Rønvik sokn ble etablert, og med det fulgte en forpliktelse for kommunen til å bygge kirke i det nye soknet. For kirkevergen og fellesrådet, eller menighetsrådenes fellesråd som det het fram til 1997, var realisering av kirke i Rønvik uten tvil den viktigste oppgaven.

Kirkevergens hovedoppgave var å sørge for et best mulig prosjektunderlag som menighetsrådenes fellesråd kunne bruke inn mot kommunen, og som resulterte i en kirke i samsvar med Rønvik menighets ønske/behov.

Stadige utsettelse

Det forelå allerede et forslag til kirke i form av et ideutkast/forprosjekt. Det første forslaget var å bygge kirka mellom interimskirka og jernbanen. Etter oppfordring fra departement ble en større og bedre tomt vurdert. Symrahaugen og et område ved den gamle lærerskolen var nye alternativ, og valget falt på det siste. Det har vist seg i ettertid å være den beste løsningen.

Det politiske arbeidet viste seg fra starten av å være preget av manglende begeistring for kirkeprosjektet. Kommunen hadde bak seg mange år med vanskelig økonomi. Mange store prosjekt hadde prioritert før kirke i Rønvik i en periode med sterk befolkningsvekst. Tverlandet kirke var ferdigstilt året før Rønvik sogn ble opprettet. Krematorium skulle også bygges og ha sin rettmessige plass i kommunen. Endring av den politiske ledelsen i 1983 fra høyre til arbeiderpartiet ga heller ingen god start for kommunen til å bygge enda en kirke. Det ble enkelt å skyve kirkeprosjektet fram i tid med henvisning til det forbeholdet bystyret tok da de godkjente opprettingen av Rønvik sokn – at kirka ikke kunne bygges før kommunens økonomi ga rom for det.

Interne uenigheter

Også innad i kirka skulle det vise seg å

være uenighet om prioriteringene. I Bodin var det et voksende kravet om kirke på Hunstad rundt midten av 90-tallet. Rønvik kirke hadde endelig fått sin plass i kommunens investeringsplan med ca kr 20 mill. da Bodin kom med et forslag om at fellesrådet skulle be om kr 40 mill fra kommunen slik at det kunne bygges to nye kirker samtidig. Utspillet førte til stor uro og uklarhet i forhold til kommunen, og det endte med at forslaget ble lagt dødt.

Valget av tomta ved den gamle lærerskolen mener jeg å huske ble det som gav det

Kirken reiser seg.

endelig gjennomslaget for prosjektet. Etter 10 år fram og tilbake var det økende politisk vilje til å få kirka bygd. Da de borgerlige overtok makten etter valget i 95, var prosjektet sikret prioritert plass i investeringsplanen. Men helt fram til byggestart var det dragkamper mellom kirka og kommunen.

Arealet i underetasjen

Det endelige prosjektet la til grunn at det skulle være et begrenset areal i underetasjen. Menighetsrådet kjempet for å få full underetasje og fikk støtte av bispedømerådet/biskopen. Kommunen gikk etter hvert med på å koste utgraving og råbygg mot at kirka selv tok det økonomiske ansvaret for innredningen av tilleggsarealet.

Kostnadene kom på 2,8 mill kroner som ble finansiert ved at menighetsrådet bev-

ilget 1,2 mill kroner fra salget av interimskirka, og fellesrådet resten i form av lån i Opplysningsvesenets fond.

Som tidligere nevnt var kommunen byggherre for kirka, og det ble kjørt en stram prosess og budsjettstyring. Under veis kom det opp tema som «plankomiteen» måtte ta stilling til. En slik sak var valg av golvbelegg i kirkerommet og kirketorget. I prosjektbudsjettet var det lagt til grunn vinylbelegg. Plankomiteen mente det var en dårlig løsning og i samråd med arkitekten krevde de at det måtte erstattes med flisbelegg.

Menighetsrådet sa seg villig til å finansiere merkostnaden. Prosjektledelsen ville ikke uten videre godta dette fordi det innebar at budsjett-ramma måtte økes, og det var en politisk sak. For kirka ble dette en prinsipp-sak, og det endte med at vi fikk forståelse for at vi kunne gå inn med ekstra midler for å få de kvalitetshevingene vi mente var nødvendig. Saken er et eksempel på at den blandingen av myndighet som er i kirkebyggsaker fort kan medføre komplikasjoner.

Rønvik kirke står ferdig

Det gikk 13 år fra opprettingen av soknet til Rønvik kirke stod ferdig. Det opplevdes lenge, ja unødvendig lenge for så vel oss som stod midt i prosessen og ikke minst menigheta. Men var det egentlig så lenge? Egentlig ikke når en sammenholder det med lignende prosesser andre steder i landet.

Det svake punktet i denne saken var at vedtaket om opprettingen av soknet ikke var tuftet på en bestemt frist for realisering av kirke. Dette førte til at departementet skjerpet praksisen ved at det ikke ble gitt godkjenning om oppretting av nytt sokn uten at det forelå bindende vedtak i kommunen om bygging av kirke med angivelse av tidsfrist.

Rønvik kirke i en sammenheng

Av Arne Sæther, pensjonert Kirkearkitekt

Rønvik kirke går under betegnelsen arbeidskirke. Det er kanskje ikke et godt ord. Ordet blir i noen kretser dreid til å bety en lavloftet, billig kirke med folde-dører. Men her tar de grundig feil. Bodø domkirke sto ferdig i 1956. 24. april 1954 kunne Aftenposten skrive:

"Det norske kirke- og menighetsliv er i de siste årtier blitt mer og mer demokratisert og aktivisert. Dette får sitt spesielle uttrykk i Bodø domkirke, som ved siden av å være en katedral og domkirke blir en "arbeidskirke", med tilbygget menighetsal, og en kontorfløy med plass for prestekontorer og leiligheter for menighetsdiakonne og kirketjener. Det er det bekjente "småkirkeprinsipp" som her ligger til grunn. Både kapellet og menighetssalen vil, når det trengs, kunne kobles til kirken."

Ved innvielsen av domkirken i oktober 1956 sier biskopen til Aftenposten:

"Det blir en eiendommelig kombinasjon av en domkirke og en småkirke. ... Jeg tar ikke i betenkning å si at den nye domkirken i Bodø blir en arbeidskirke."

Ordet arbeidskirke betyr at man i tillegg til kirkerommet har også andre rom til andre aktiviteter enn gudstjeneste. Et bedre ord kunne være kirkesenter, som danskene bruker. Når Rønvik kirke planlegges og bygges, har den mange forbilder og kilder å øse av. Sakte har man brutt ut av den tradisjonelle nygotiske kirken, som fortsatt preger landet vårt fordi det var stilen da Norge hadde en imponerende fornyelse av kirkebyggene fra 1850 og inn i 1900-tallet.

Lenge før ordet arbeidskirke ble brukt, startet denne kirketypen ved at noen kirker fikk et undervisningsrom for konfirmanter. Først ute var Bragernes kirke fra 1871, men det var ikke mange av dem. Noen steder ble bare sakristiet laget litt større. Andre som hadde innflytelse på utviklingen av kirkebygget var sjømannsmisjonen med sine leseværelser og stuer, frikirken som måtte organisere seg annerledes enn statskirken og det som ble kalt småkirkebevegelsen. Småkirkebevegelsen i Norge fikk sin inspirasjon fra Danmark. På slutten av 1800-tallet økte befolkningen i København meget raskt. Kirkebyggingen ble liggende etter. Det samme skjedde i Christiania. Man så for seg menigheter som ikke var større enn 5.000 medlemmer med egen kirke. Ordet "små" sikter til menighetens størrelse ikke til kirkebygget. I Christiania fikk vi Vaterlandskirken i 1899 og Tøyenkirken i 1907, som ble bygget i byens fattigkvarter. Da hadde man allerede innsett at det ikke

var nok med å formidle Guds ord. Her måtte det også gjøres en sosial og helsemessig innsats, så byggene fikk helsestasjon, forsamlingsrom og barnehage. Man har lett for å glemme at rundt 1920 var nesten en tredjedel av jordens norskstalende befolkning i Amerika. Her var det flere norske menigheter enn det var i Norge. I Midt-Vesten samlet folket seg til gudstjeneste, men de hadde også andre behov, så underetasjen ble ofte innredet som forsamlingslokaler for undervisning, bespising og foreningsvirksomhet. Slike kirker ble også laget i Norge av "amerikanske" arkitekter.

Fra slutten av 1950-tallet har over halvparten av de nye kirker som bygges, aktivitetsrom i tillegg til kirkerommet. 40% av kirkene har også menighetsal(er) som kan knyttes til kirkerommet. I 1980 har alle kirker det, med meget få unntak. På det tidspunktet var kirkens areal økt vesentlig, men bare 1/5 av det totale arealet var det liturgisk møblerte kirkerommet. Ved behov knyttet man til andre forsamlingsrom til kirkerommet for å øke kapasiteten. Å få til sammenkøplingen og utvidelse av kirkerommet på en god måte, tok sin tid. Rønvik kirke har fått en løsning hvor kirkerom og menighetssal danner en helhet (kirkerommet er delt av). Slike løsninger har ofte det minus at menighetssalen ikke får "leve ut sitt liv".

Den tradisjonelle, nygotiske kirken hadde en fast, symmetrisk form. På begynnelsen av 1900-tallet forsøkte man seg med usymmetriske bygninger ved at tårnet ikke sto i aksel, men var satt til siden. Men fortsatt var hovedformen tydelig. Problemer dukker opp når alle de nye aktivitets- og diakonale rommene skal formes til en arkitektonisk helhet. Til å begynne med var løsningen gjerne en fløy satt inntil hovedbygget, enten ved en utvidelse av stedet der prestesakristiet var, eller ved en tilknytning av menighetssalen direkte på kirkerommet. I Bodø domkirke er utvidelsen knyttet til det smalere korpartiet. Det må sies å være en nødløsning. Som hovedregel bør kirkerommet utvides bakover, - det vil si i tre retninger når vi sitter rundt alteret i en halvsirkel. Slik er det tilnærmevis i Rønvik kirke.

På slutten av 1950-tallet og videre innover i 1960-tallet forsøker arkitekter å skape et nytt uttrykk som samler de ulike rommene

Arne Sæther

til en helhet. Best komme kanskje dette frem i Helge Hjertholm sitt vinnerutkastet i kirkekonkurranse i Danmark i 1961, og med bygde kirker i Bergen, - Søreide fra 1973 og Fyllingsdalen fra 1976. Nye materialer og konstruksjoner var også med på å forme kirkene. Kirkelandet kirke som ble tegnet av Odd Østbye i 1958, har ord på seg å være den første kirken som ikke så ut som en kirke. Bærekonstruksjonene er her sterkt eksponert. Det hadde jo også de gotiske katedraler, men med Kirkelandet har vi kommet inn i en ny verden.

Fremhevelse av fellesskapet og lekfolkets deltakelse endret liturgien og kirkerommet. Alterområdet ble en del av et hovedrommet og menigheten samlet seg rundt bordalteret i en hestesko / halvsirkelform. Det er et forsøk på å få til en kombinasjon av vei og senter, mens den gamle kirken først og fremst var en veikirke. I den tradisjonelle kirken er alle de liturgiske møblene og handlingene samlet i koret og ved koråpningen. I tidligere tider sto døpefonten ved inngangen. Det fortalte at inngangen til fellesskapet var gjennom dåpen. Døpefonten i Rønvik kirke har fått en slik fin plassering. Andre ting som er med å berike kirkerommet i Rønvik, er utsmykningen med markering av dåpssted, av retning i rommet og korsveibilder som gir 14 bønnestasjoner. Kirkebygget har fått med seg mye av det beste som er utviklet i nyere tid.

Nye liturgier vedtatt på Kirkemøte 2017

Av Svein Malmbekk

1. Ny vigselssliturgi 2017

Det er ulike syn på om personer av samme kjønn skal kunne gifte seg i kirken. Dette har vært mye diskutert både i kirken og i offentligheten. Det er sterke følelser både for og mot i denne saken. Vedtaket på Kirkemøtet 2017 slår fast at det er to syn i kirken, og at det skal være rom for begge synene. Et enstemmig Bispemøte anbefalte Kirkemøtet å gjøre et kompromiss-vedtak som innebærer at den gamle vigselssliturgien (Vigsel 2003) fortsatt skal kunne brukes av dem som ønsker det. Samtidig anbefalte de at Kirkemøtet vedtok en ny liturgi (Vigsel 2017) som kan brukes ved vigsel av to personer av samme kjønn.

I den nye liturgien er innledningsordene noe annerledes. Setningen «Gud har ordnet det slik at mann og kvinne skal være ett og stadfestet dette med sin velsignelse» er tatt ut. I den nye liturgien står det: «Gud har skapt oss i sitt bilde til å leve i fellesskap med seg og med hverandre.» Skriftstedet fra 1.Mos 1, 27-28 om skapelsen av mann og kvinne er erstattet med avsnittet fra Salme 36,8-10. Ut over dette er de to liturgiene nokså like.

Kirkemøtet har i sitt vedtak gitt prester og kirkelig tilsatte mulighet til å reservere seg mot å delta i vigsel av likekjønnede. Vi har diskutert dette i staben i Rønvik kirke. For oss

er det viktig at også likekjønnede som ønsker det skal kunne gifte seg i kirken. Vi ønsker alle velkommen som ønsker å gifte seg i Rønvik kirke.

2. Ny dåpsliturgi 2017

Kirkemøtet vedtok også ny dåpsliturgi. Vi legger merke til noen viktige endringer i liturgien:

- Ordene til fadderne er flyttet fram før selve dåpshandlingen slik det var før. Dermed faller den tredelingen av dåpsliturgien som man prøvde en periode bort (mottakelse – dåpshandlingen – livet i dåpen).
- Det er gjort endringer både i inngangsordene og i takkebønnen. Inngangsordene understreker takknemligheten og at Gud i dåpen «forener oss med den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus». På Kirkemøtet var det diskusjon om Joh 3,16 (den lille Bibel) skulle være en fast del av dåpens innledning. Man valgte å gjøre det valgfritt.
- Fortellingen om Jesus og barna er fortsatt en viktig tekst i dåpsliturgien. Nå er den plassert helt i begynnelsen mellom inngangsordene og takkebønnen.
- I takkebønnen er det kommet inn en ny formulering om at barna «er dyrebare i dine øyne», og en bønn om at Gud må «gi dem et hjem i din kirke».
- Bønnen ved døpefonten, etter at vannet er helt i, er også noe forandret. Slik omtales det som Gud gir oss i dåpen: «tilgir vår synd, frelser oss fra dødens makt og gir oss løfte om det evige liv».
- Dåpshandlingen avsluttes nå med en takkebønn. Liturgien gir oss tre alternative bønner å velge mellom. Ellers er inntrykket at den vedtatte dåpsliturgien er strammere og har færre alternativer til ulike ledd.
- Dåpspsalmen kan synges på flere steder i liturgien. Hos oss har det vært vanlig at dåpspsalmen avslutter dåpsliturgien.

Vår menighet har i mange år vært involvert i arbeidet med ny dåpsliturgi. Vi har prøvd mange ulike forslag. Nå tror vi mange er glade for at ny dåpsliturgi endelig er vedtatt.

Konfirmasjon med fullsatt kirke.

HVORDAN HAR DU DET
egentlig?

 Kirkens SOS 815 33 300

ET MENNESKE Å SNAKKE MED NÅR LIVET ER SOM VERST

Bodø Energi

 KIRKENS NØDHJELP
Sammen for en rettferdig verden

Boks 4544 Torshov, 0404 Oslo
Tlf.: 22 09 27 00
WWW.nca.no
E-mail: nca-oslo@online.no

Konsserter i Rønvik kirke under årets orgelfestival:

Onsdag 19. april kl 10:30 og kl 12:00
Barneforestillingen «Peter og Ulven»
 Bjørn Vidar Ulvedalen, orgel og Nils Arne Helgerød, forteller.
 Gratis inngang.

Torsdag 20. april kl 13:00
Lunsjkonsert. Orgelstudenter. Gratis inngang.

Fredag 21. april kl 21:00
Kino-orgel. Bjørn Andor Drage, orgel.

Lørdag 22. april kl 17:00
Avslutningskonsert Ungdomskurset. Gratis inngang.

Det foregår konserter, mesterklasser og foredrag i alle sentrumskirkene disse dagene. Hele programoversikten finnes på hjemmesiden til Bodø Internasjonale Orgelfestival.

Studenter i praktisk

Tekst og foto: Tor Solheim

Også i år kommer det prestestudenter til Kjerringøy og Rønvik for å ha menighetspraksis. Vi får 2 studenter fra MF, og de skal være her fra 20. mars til 17. april. De skal gjøre tjeneste både i gudstjenester, begravelser, dåpssamlinger og andre arrangementer, så mange av dere kommer sikkert til å møte dem. De to studentene har sendt oss hver sin presentasjon av seg selv:

Jeg heter Maren og kommer fra Oslo. Jeg går 3. året på profesjonsstudiet i teologi på Menighetsfakultetet. På fritiden liker jeg å reise og jeg er glad i friluftsliv. Jeg ser veldig frem til å ha praksis i flotte Nord-Norge, og til å bli kjent med dere i Rønvik og på Kjerringøy.

Hilsen
 Maren Sundvall Platou

Menighetsrådets hjørne

Menighetsrådet hadde møte torsdag 19. januar. Jeg ønsker å informere kort om 3 av sakene som menighetsrådet var opptatt av i møtet.

- **Ny visjon for Rønvik menighet.**
 Dagens visjon er like gammel som kirkebygget. Den gang var det nytenkende med en visjon for kirkelig arbeidet. I dag tenker vi at en visjon skal være kort, men likevel kunne si noe om hva som særpreger Rønvik menighet. Vi ønsker å ta med både menighet og ansatte på et arbeid med å finne et uttrykk for kirka vår – en kort og beskrivende visjon.
- **Markering av reformasjonsjubiléet.**
 Menighetsrådet mener at vi på en eller annen måte må markere dette jubiléet også i vår kirke. Dette er en kjærkommen anledning til å bli bedre kjent med reformatoren. Sokneprest Svein Malmbekk tar kontakt med undervisningssjef Tore Tverbakk. Målet er å oppfordre skolene i Bodø til å sette Martin Luther på dagsorden dette året. Menighetsrådet ønsker også å samarbeide med andre menigheter i Bodø om markeringer av jubiléet.
- **Rønvikdagen**
 Høstens arrangement ble evaluert. Menighetsrådet drøftet om det var ønskelig å fortsette med dette arrangementet. Kafé er en selvsagt del av "Rønvikdagen". Siste års konsert var et populært innslag. Rådet gikk også inn for å legge til rette for uteaktiviteter. Det ble besluttet å gjennomføre "Rønvikdagen" på 1. Lørdag i september.

Jeg heter Christine og kommer fra Oslo. Studerer teologi på 3. året på MF. Driver mye ungdomsarbeid i kirken min i Oslo med spesielt fokus på TenSing, og er mye frivillig i KFUK-KFUM. Ellers er jeg glad i volleyball, seiling og er fritidsbarista. Jeg gleder meg veldig til å møte alle i Rønvik og Kjerringøy! Ser frem til å lære masse og bli kjent med nye mennesker.

Mvh
 Christine

DØPTE RØNVIK KIRKE

18.12.16 Kristian Brannsether Eriksen
26.12.16 Astrid Eline Haugaa
26.12.16 Sebastian Skog
15.01.17 Amalie Olea Kjøpstad Leines
15.01.17 Amanda Mjelle-Summers
15.01.17 Elias Leander Strand
22.01.17 Martine Nilsen
22.01.17 Albert Iversen
22.01.17 Johan Nilsen
29.01.17 Maria Tverbakk Urving
29.01.17 Sara Oliva Ågnes Øvregård
05.02.17 Iver Magnus Veland
12.02.17 Luna Thomassen Einarson
12.02.17 Live Rolandsen
19.02.17 Ingeborg Alice Skog

DØPTE I ANDRE KIRKER

13.11.16 Håkon Arntzberg Lekang –
Bodin kirke
13.11.16 Samson Strøm Dillan –
Sølvsuper
20.11.16 Magnus Husøy – Jar kirke
18.12.16 Jenny Lovise Aspevold Fygle
– Bodin kirke
26.12.16 Lorents Andreassen –
Landegode kirke

08.01.17 Johan Aas Gytre –
Bodø domkirke
19.02.17 Sigrild Marken Bjørnevaag –
Bodø domkirke

GRAVFERDER RØNVIK

15.11.16 Klara Olsen
15.11.16 Ole Trygve Thorgersen
17.11.16 Øistein Berg Knutsen
18.11.16 Britt Irene Lillejord
22.11.16 Knut Harald Johansen
25.11.16 Edvin Sørensen
25.11.16 Gerd Anne Edvardsen
02.12.16 Hedvig Oline Bakklund
08.12.16 Arne Kjell Dalmo
16.12.16 Raymond Johan Orø
23.12.16 Odd Børre Helstad
23.12.16 Astrid Andreassen
27.12.16 Anny Anette Skaug
29.12.16 Olav Johan Ellingsen
30.12.16 Birger Sigfred Johnsen
03.01.17 Kåre Johannes Svaleng
03.01.17 Reidun Bottenvann
05.01.17 Mildrid Elisabeth Valvik
06.01.17 Gerd Buvik
06.01.17 Olaug Harriet Sandvik
10.01.17 Karen Marie Ramstad

13.01.17 Elin Øverland
13.01.17 Liv Helen Johansen Odland
17.01.17 Bernt Gudmund Aspevold
17.01.17 Gunnhild Gamst Andersen
20.01.17 Ingrid Bolme
20.01.17 Mary Andrea Valrygg
27.01.17 Bjørg Lovise Jacobsen
27.01.17 Asbjørg Therese Pedersen
27.01.17 Per Hole
31.01.17 Toralf Harry Kristian Holmen
09.02.17 Bjørg Johanne Bjelvin

GRAVFERDER KJERRINGØY

10.02.17 Susan Esmeralda Hansen

fotografen
Arvid
Larsen

BODØ
BEGRAVELSESBYRÅ
– ESTABLERT 1973 –
– med tillit og forståelse
Vi bistår med alle detaljer ved
begravelser og kremasjoner.
Tlf: 75 50 02 90
HELE DØGNET
www.bodo-begravelsesbyraa.no

Daglig leder:
Vanja Grønhaug
Bodin Gravferd
nær • trygg • personlig
Tilgjengelig ved dødsfall
24 timer i døgnet. Ring:
755 27 000
www.bodingravferd.no

Café Sølvsuper
Vi har:
Catering, Lunsj, middag og
søndagsbuffet. Best i byen?
Vebjørn Tandbergs vei 18
E-post: solvsuper@ednord.no Tlf: 75593071

Vi hjelper til med alt det praktiske ved gravferd og bisettelser i Bodø, Fauske og omegn. Vi har eget blomsterverksted og leverer blomster fraktfritt til alle typer seremonier i Bodø.
BERGS
BEGRAVELSESBYRÅ
www.bergs-begravelse.no Storgata 51 8006 Bodø.
Tlf 75 50 66 50 (døgnavt)
Vår leverandør av gravmonumenter: **Silseth Sten**

Gudstjenester i Rønvik og Kjerringøy

RØNVIK KIRKE

Søndag 19. mars (3. søndag i faste)
kl 11.00: Høymesse v/ Alexander Lücke.

Søndag 26. mars (Maria budskapsdag)
kl 11.00: Høymesse v/ Fylling.
Sangkoret Ylajali deltar.
Gudstjenesten overføres i NRK radio.

Søndag 2. april (4. søndag i faste)
kl 11.00: Familiemesse v/ Gaute Granlund og Linn M. Knutsen.
Babysang deltar.

Søndag 9. april (Palmesøndag)
kl 11.00: Høymesse v/ Malmbekk.

Torsdag 13. april (Skjærtorsdag)
kl 11: Høymesse v/ Fylling.
Jarle Bøyum, kornett.

Fredag 14. april (Langfredag)
kl 11.00: Langfredagsmesse v/ Fylling.

Lørdag 15. april (Påskeaften)
kl 23.00: Påskenaattsmesse
v/ Malmbekk

Søndag 16. april (1. påskedag)
kl 11: Høytidsgudstjeneste v/
Malmbekk. Astri Løften, fløyte.

Mandag 17. april (2. påskedag)
kl 19.00: Salmekveld v/ Brudal og
Malmbekk

Søndag 23. april (2. søndag i påsketiden)
kl 11.00: Høymesse v/ Fylling.

Søndag 30. april (3. søndag i påsketiden)
kl 11.00: Høymesse v/ Fylling.

Lørdag 6. mai
kl 10.30: Konfirmasjons-gudstjeneste
v/ Malmbekk.
kl 13.00: Konfirmasjons-gudstjeneste
v/ Malmbekk

Søndag 7. mai (4. søndag i påsketiden)
kl 11.:00 Høymesse. Konfirmasjon.
v/ Malmbekk.

Lørdag 13. mai
kl 10.30: Konfirmasjons-gudstjeneste
v/ Fylling
kl 13.00: Konfirmasjons-gudstjeneste
v/ Fylling

Søndag 14. mai (5. søndag i påsketiden)
kl 11.00: Høymesse.
Konfirmasjon v/ Fylling

Søndag 21. mai (6. søndag i påsketiden)
kl 11.00: Høymesse v/ Malmbekk.

Torsdag 25. mai (Kristi himmelfartsdag)
kl 11.00: Høymesse v/ Fylling.

Søndag 28. mai (Søndag før pinse)
kl 11.00: Høymesse v/ Fylling.

KJERRINGØY KIRKE

Torsdag 13. april (Skjærtorsdag)
kl 11.00: Høymesse v/ Malmbekk

Søndag 16. april (1. påskedag)
kl 11.00: Høytidsgudstjeneste v/
Fylling

Onsdag 17. mai (Nasjonaldagen)
kl 11.30: Gudstjeneste v/ Fylling

NORDBOERE

Regnet piser på rutene.
Stormen uler.
Det knaker i veggene.
Mørke dager og ingen sol.
Polare lavtrykk.
Mer ekstremvær.
Men vi står støtt og klorer oss fast.
Vår Herre visste hva han gjorde
da han skapte oss nordboere :
hardføre, nøysomme og optimistiske.
Og vi minnes alltid de lange og varme somrene
fra barndommen.

Vigdis Reisang

Illustrasjon: Johan Reisang

Fasteaksjon 4. april for Kirkens nødhjelp

Ja, vi elsker dette vannet

Årets fasteaksjon dør til dør i RØNVIK tirsdag 4. april kl. 18-20 for KIRKENS NØDHJELP. Konfirmanter med flere kommer med innsamlingsbøsser.

– Vannet smaker mye bedre, og klærne er mye renere enn før, sier Richard Wilson, før han tar en ny slurk av vannet fra landsbyens nye brønn. Nå er livet enklere, friskere og morsommere for Wilson.

Før kunne Wilson bruke mange timer på å hente vann til familien. Køen ved brønnen kunne være lang, og for hvert minutt med venting, ble det ett minutt mindre med fotballspilling sammen med vennene. For en 13 år gammel gutt er det hardt å akseptere.

Den gode nyheten er at det nylig har skjedd endringer i landsbyen Ikonda, der Wilson bor. I landsbyen har flere brønnbyggere fått opplæring, og en ny brønn er på plass. Den har gjort køen ved brønnen kortere og vannet renere. Sykdommer som diaré og urinveisinfeksjon er det også mye mindre av.

– Før kunne det gjøre vondt å tisse, og jeg hadde mye vondt i magen. Men nå er det mye bedre. I framtiden håper jeg at vanntilgangen vil bli enda bedre, og at folk sin helse også blir bedre, sier Wilson, som nå også har bedre tid og helse til å spille fotball – slik 13 år gamle gutter skal gjøre.

Det er i år 50. gang Kirkens Nødhjelp gjennomfører Fasteaksjonen. I 50 år har altså menigheter over hele landet bidratt til at millioner av mennesker har fått den hjelpen de har rett på. Rent vann og tilgang på mat er en rett alle mennesker har, og Kirkens Nødhjelp kan aldri få gitt nok takk til de som har støttet aksjonen trofast gjennom 50 år.

50 års-jubilanten Fasteaksjonen er den stødige pælen i Kirkens Nødhjelps daglige arbeid. **For å klare å hjelpe flest mulig også de neste 50 årene trenger Kirkens Nødhjelp drahjelp fra våre trofaste bidragsytere.** Du kan bidra til at Fasteaksjonen blir en suksess i Rønvik og Kjerringøy menigheter enten ved å stille som bøssebærer, eller ved å gi penger. Det har aldri vært enklere å bli en brønnbygger.

Du kan støtte aksjonen direkte ved å benytte kontonummer: 1594 2287493

SMS: Gave til 2426

Vipps eller MobilePay. Valgfritt beløp til 2426

**Lokal aksjonsleder er: diakon Vigdis Larsen 47095166
vl465@kirken.no**

På Kjerringøy lørdag 1. april står konfirmentene utenfor butikken med bøsser.